LIBRIS | We know books

Marcus Emerson, Noah Child, Sal Hunter

DIARY of a 6th Grade NINJA

JURNALUL unui NINJA dintr-a șasea

Cu ilustrații de David Lee

Traducere din limba engleză
de Iulian Curuia

Booklet fiction | 2026

LIBRIS | We know books

Oh, the life of being a ninja. I know what you're thinking – it's an awesome life filled with secrets, crazy ninja moves, and running on the tops of trees. Well, you're right. I'm not gonna lie to you – it's an absolutely *fantastic* life.

But it wasn't always that way.

This might surprise you, but ninjas are often seen as the *bad* guys. I know, right? I had no idea either until I became one. Though looking back, I should've seen the signs early on. You know what they say – hindsight is 20/20.

O, viața de ninja! Știu la ce vă gândiți: e o viață grozavă, plină de secrete, mișcări ninja demențiale și alergări din vârf de copac în vârf de copac. Ei bine, aveți dreptate. N-o să vă mint, este o viață absolut *fantastică*.

Dar n-a fost întotdeauna așa.

S-ar putea să vă surprindă ce vă spun, dar lumea crede adesea că ninja sunt personajele *negative*. Incredibil, nu? Nici eu n-aveam habar până să ajung unul. Deși, recapitulând în minte evenimentele, ar fi trebuit să-mi dau seama mai devreme. Nu se spune că, privind în urmă, vezi lucrurile mai bine?

LIBRIS | We know books

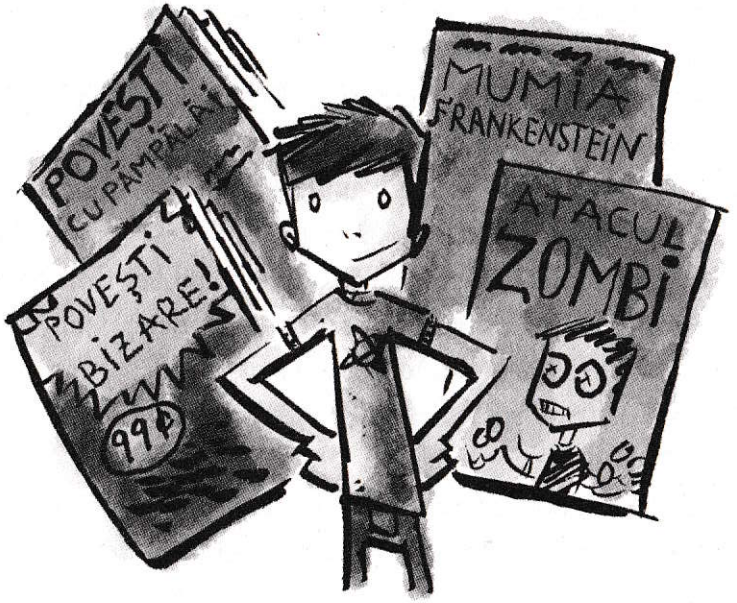
So this is my story – my diary… er, my *chronicle*. I feel as though it has to be told for others to read so they can learn about the events at Buchanan School. History has to be studied and learned from or else it's destined to repeat itself. And that's something I cannot allow.

My name is Chase Cooper, and I'm eleven years old.

I'm the kind of kid that likes to read comic books and watch old horror movies with my dad. If you were to see me walking down the street, you'd try your best not to bump into me, but only because I'm sorta scrawny. I see all these articles online with titles about losing weight and getting rid of unwanted body fat, and my jaw just drops because I can't gain weight to save my life! I've started working out with my dad when he gets home from work, but it's hard to keep up with him.

Așa că iată povestea mea… jurnalul meu… ăăă, *cronica* mea. Mi s-a părut că trebuie s-o scriu ca s-o citească și alții și să afle și ei ce s-a petrecut la școala Buchanan. Trebuie să studiezi istoria și să înveți din ea, altfel sigur o să se repete. Și ăsta e un lucru pe care nu-l pot permite.

Numele meu este Chase Cooper și am unsprezece ani.

Sunt genul de pușți căruia îi plac benzile desenate și care se uită cu taică-său la filme horror vechi. Dacă m-ai vedea mergând pe stradă, ai face tot posibilul să nu te izbești de mine, dar asta numai pentru că sunt cam sfrijit. Văd o groază de articole pe net despre cum să pierzi kilograme și să scapi de grăsimea în plus și rămân mască, fiindcă eu nu pot să mă îngraș nici dacă mă bați. Am început să fac exerciții cu tata când vine acasă de la muncă, dar e greu să țin pasul cu el.

LIBRIS | We know books

All this to say that if you saw me, the last thing you'd think was "dangerous ninja".

I'm not the most popular kid in school, that's for sure. I've never had a girlfriend, and I've never played sports outside of gym class. That's not true – I was on a soccer team in third grade, but after a shin guard to the face and a broken nose, I quit.

So I'm scrawny and unpopular. What else can I apply to those two traits for a completely wretched experience? The *start* of school. But wait! Let's multiply that by a million – I'm also the *new* kid at this particular school.

My parents decided to move across town over the summer so we could live in a slightly larger house. I mean, really? How selfish is *that*? A bigger house, but social death for me! Being in a new district means an entire herd of new students that I don't know.

Well, that's not entirely true either. I know Zoe. She's the same age as me, but doesn't really count because she's my cousin.

Luckily, we had the same gym class together. She was surprised to see me on that first day. I remember it well – it was a Monday, and the day I caught my first glimpse of the ninjas at Buchanan.

"Chase?" Zoe asked. She was wearing gym shorts and a tank top with the school's mascot on it.

Vă spun toate astea ca să înțelegeți că, dacă m-ați vedea, nici nu v-ar trece prin minte că sunt un „ninja periculos".

Nu sunt cel mai simpatizat tip din școală, cu siguranță. N-am avut niciodată o prietenă și n-am făcut niciun sport în afara orei de sport. De fapt, mint – într-a treia am făcut parte din echipa de fotbal, dar după ce m-am ales cu o apărătoare de tibie în figură și cu nasul spart, am renunțat.

Deci sunt sfrijit și șters. Ce-aș mai putea să adaug la aceste două trăsături ca să obțin o viață de-a dreptul jalnică? Începutul școlii. Dar nu oricum! E de un milion de ori mai rău, pentru că sunt și puștiul cel nou în școala cu pricina.

Părinții mei au hotărât să se mute în partea opusă a orașului în timpul verii, ca să stăm într-o casă ceva mai mare. Adică pe bune? Cât de egoiști pot să fie? E o casă mai mare, dar pentru mine e o moarte socială curată! Un alt cartier înseamnă o turmă întreagă de colegi noi, pe care nu-i cunosc.

De fapt, nici asta nu e cu totul adevărat. O știu pe Zoe. E de o seamă cu mine, dar nu prea se pune, fiindcă e vară-mea.

Din fericire, făceam împreună ora de sport. A fost surprinsă să mă vadă în prima zi. Țin bine minte – era o zi de luni, prima oară când i-am văzut pe luptătorii ninja de la Buchanan.

— Chase? m-a întrebat Zoe.

Purta pantaloni scurți de sport și un maiou cu mascota școlii.

LIBRIS | We know books

"Hey, Zoe," I said.

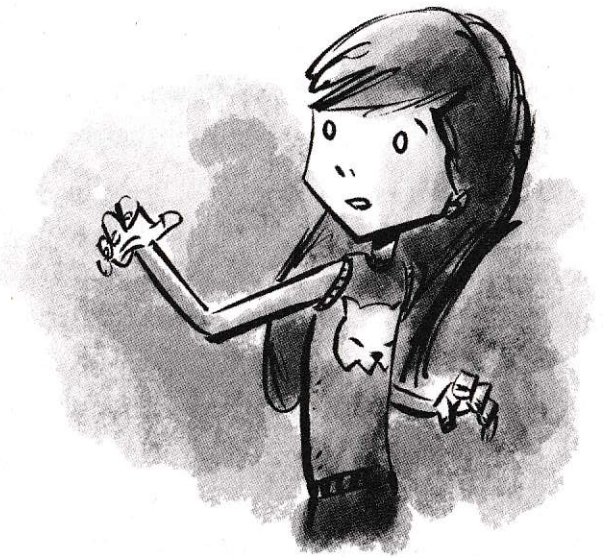
She looked surprised. "It *is* you! What're you doing *here*?"

Going to school, dummy. That's what I *wanted* to say, but decided against it. "My parents moved to this side of town so I go to school here now."

Zoe laughed. "That's so cool! My own cousin in the same school as me! What fun we'll have!"

I looked at her silky hair and perfect skin. She kind of looked like one of those models on teenybopper magazines. Yeah, there was no way she'd keep herself affiliated with the likes of me, but I gave her the benefit of the doubt. "Uh-huh, it'll be great," I sighed.

The coach, Mr. Cooper, was at the front of the gymnasium checking off students he knew. He walked up to the rest and asked for their names and grade. Finally, he approached Zoe and me.

— Salut, Zoe, i-am răspuns.

— Tu erai! Ce faci aici? m-a întrebat, surprinsă să mă vadă.

Mă duc la şcoală, prostuţo. Asta aş fi *vrut* să-i spun, dar m-am hotărât să n-o fac.

— Ai mei s-au mutat în partea asta a oraşului, aşa că acum merg la şcoală aici.

— Ce tare! a spus Zoe, râzând. Vărul meu e la aceeaşi şcoală cu mine! Ce-o să ne mai distrăm!

I-am privit părul mătăsos şi pielea perfectă. Arăta întrucâtva ca unul dintre modelele de pe copertele revistelor *glossy*. Da, sigur n-o să vrea să rămână în compania unuia ca mine, dar i-am acordat prezumţia de nevinovăţie.

— Da, o să fie grozav, am spus, oftând.

Antrenorul, domnul Cooper, era în partea din faţă a sălii de sport, făcând prezenţa elevilor pe care îi ştia. Se ducea la cei pe care nu-i ştia, întrebându-i cum îi cheamă şi în ce clasă sunt. Într-un sfârşit, s-a apropiat de mine şi de Zoe.